

VARJOISSA ON MAHDOLLISUUS

KYLMÄ TALVI -VARJOTEATTERITYÖPAJAT

PAULA PIETILÄ

Kylmä talvi – varjoteatterityöpajat -projektissa suunniteltiin ja toteutettiin varjoteatteriesitys, joka esitettiin Nuorisokeskus Mondella osana projektin päätösjuhlaa. Projektissa korostui yhdessä tekeminen ja jokaisen osallistujan panos oli merkityksellinen onnistuneen esityksen esittämisessä. Projekti toteutui syys-maaliskuussa 2017–2018 Rovaniemellä.

Projektin toiminta koostui työpajamaisesta työskentelystä, johon osallistui maahanmuuttajataustaisia ja suomalaistaustaisia ammattiopiston opiskelijoita. Työpajoissa kaksisuuntaista kotoutumista tuettiin varjoteatterin ja leikin keinoin.

Kaikki alkoi nuorten ideoimasta tarinasta, jonka ympärille varjoteatteriesitys nimeltä Kylmä talvi alkoi muodostua. Tarinassa poroperhettä koeteltiin talven ja metsästäjän saapuessa maisemiin, mutta onneksi rohkea isäporo pelasti lopulta perheensä ja kevät saapui. Esityksen varjonuket toimivat välillisesti vuorovaikutuksen mahdollistajina, ja varjokankaan takana oli ajoittain konkreettisesti tiivis tunnelma. Esitykseen lisättiin kerronnallisuutta ja dramaat-

”Huippu projekti, jossa huippu porukka, kiitos kaikille!”
Osallistunut nuori

tisuutta valojen ja musiikin avulla.

Projektiin osallistuvilla pyrittiin antamaan omia vastualueita, kuten kertojan ja nukkenäyttelijöiden rooli, valot ja äänet. Onnistuneen esityksen aikaansaaminen vaati jokaisen osallistujan keskittymistä hetkeen ja muiden

huomioimista.

Projektissa esiin nousi varjoteatteriesityksen tarinan merkitys. Tarina on koko esityksen ydin. Harkitummin mietityllä tarinalla olisi voitu päästä käsittelemään haastavampiakin asioita hankkeen lähtökohdista. Lisäksi mielekkäällä tarinalla voisi sitouttaa ja innostaa nuoria enemmän, vaikka nytkin tarina oli täysin nuorten itsensä ideoima. Päällimmäisenä yhdessä tekemi-

Työpajat aloitettiin lämmittelyleikeillä, joiden kautta saatiin ilmapiiri rennoksi ja tutustuttiin toisiin. Kuva: Roosa-Maria Salakka.

Varjonuket innostivat välillä leikkimään ja niiden kautta aukeni uudenlainen väylä kommunikoida. Kuva: Paula Pietilä.

Varjokankaan takana tunnelma oli ajoittain tiivistä ja edellytti ryhmätyötaitoja. Kuva: Enni Kinnunen.

nen jäi kuitenkin monen nuoren mieleen, miltä osin projektia voi ainakin osittain luonnehtia onnistuneeksi! Tunnit aloitettiin joka kerta niin sanotuilla lämmittelyleikeillä, jotka toimivat luontevana tapana tutustua eri organisaatioista tulleisiin ihmisiin. Leikit auttoivat myös rentouttamaan ilmapiiriä ja keskittymään yhteiseen tekemiseen.

Työpajat toteutettiin Lapin koulutuskeskus Redun Jokiväylän yksikössä, mistä projektiin osallistui Valma-koulutuksen opiskelijoita. Santasport Lapin Urheiluopistosta projektiin osallistui nuoriso- ja vapaa-ajanohjaajaopiskelijoita, jotka vastasivat osittain myös toiminnan ohjauksesta. Projektin eteenpäin viemisestä ja ohjauksesta vastasivat taiteilija Najibullah Samim sekä Lapin yliopiston kuvataidekasvatuksen opiskelijat Piia Mikkonen, Enni Kinnunen, Roosa-Maria Salakka ja Paula Pietilä.

Projekti huipentui Mondella järjestettyyn päätösjuhlaan, jossa esitys esitettiin kutsuvieraille. Kuva: Enni Kinnunen.

Paula Pietilä on Lapin yliopiston kuvataidekasvatuksen opiskelija, joka valmisteleekin Taidevaihte-hankkeeseen liittyvää pro gradu -tutkielmaa.

YHTEISTYÖTAHOT

Lapin yliopisto, Lapin taiteilijaseura, Lapin koulutuskeskus Redu, Santasport Lapin Urheiluopisto